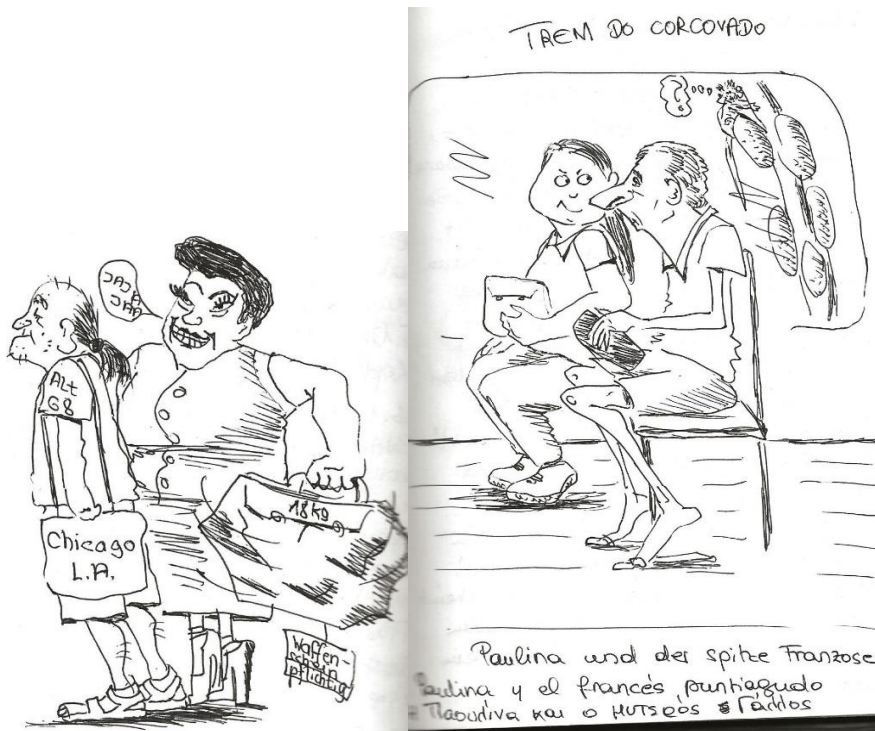

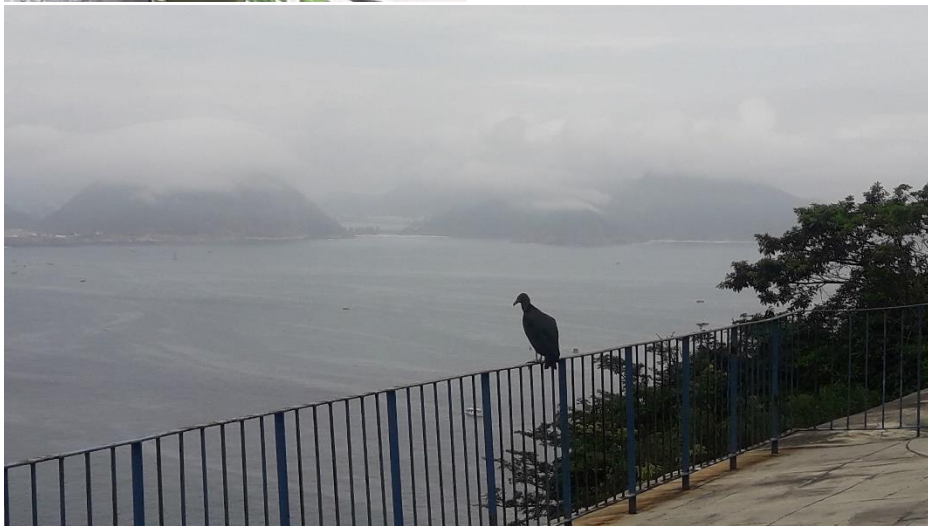
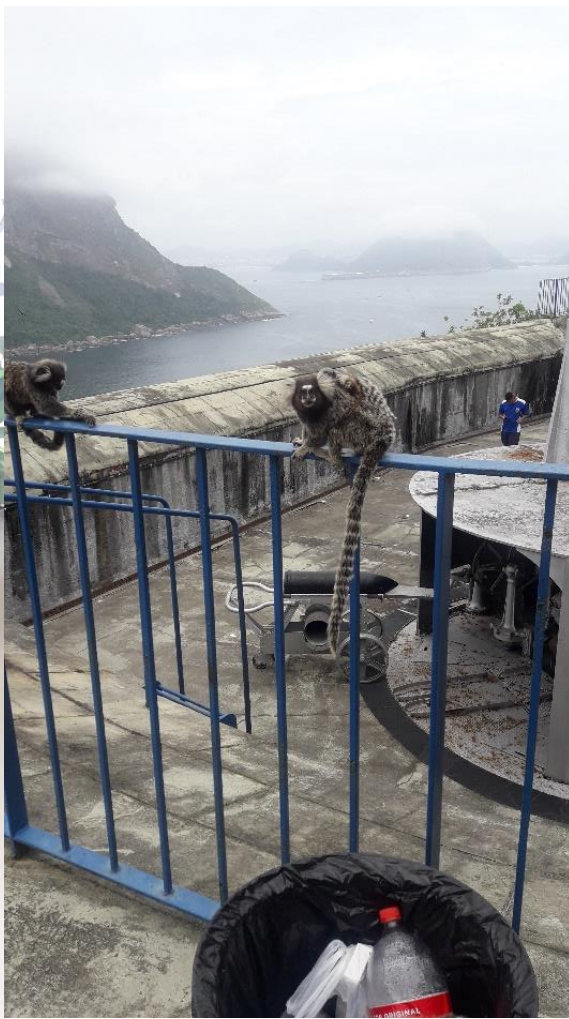
ΒΡΑΖΙΛΙΑ 2019 / 2020

13.12. Μετά από πολλούς μήνες γεμάτους προετοιμασίες, ο Γιώργος, η Μπίγκη κι εγώ πάμε στη Βραζιλία, τι χαρά! Η πτήση μας είναι ήρεμη και στις 7 το απόγευμα φτάνουμε στο Rio de Janeiro. Περιμένουμε την Paulina που έρχεται απ' το Santiago de Chile. Στις 22.45 το βράδυ φτάνει και χαιρόμαστε σαν τρελοί! Πρώτα το ταξί μας πάει στο λάθος ξενοδοχείο Astoria Cora και μετά στο σωστό Astoria Palace στην Copacabana (το λάθος αυτό γίνεται για πρώτη, αλλά όχι για τελευταία φορά σ' αυτές τις διακοπές 😊), πίνουμε μια μπιρίτσα και πάμε για ύπνο.

14.12. Ένα τρενάκι μας πάει στο λόφο Corcovado, για να επισκεφτούμε το άγαλμα του Χριστού. Βλέπουμε δέντρα με φρούτα τζακ, πίθηκους καπουτσίνους και παράξενους ανθρώπους, π.χ. μια κυρία που μάλλον έχει άδεια οπλοφορίας για την τσάντα της και γελάει διαπεραστικά κατά τη διάρκεια όλης της ανάβασης. Ο Μάριος πάντα λέει ότι του αρέσουν τόσο πολύ οι Βραζιλιάνες, να μια γι' αυτόν. Ένας μυτερός Γάλλος κάθεται δίπλα στην Paulina και είμαστε σίγουροι ότι ο άνδρας της, ο Israel, θα ζήλευε πολύ αν το ήξερε.

Όταν φτάνουμε, το άγαλμα του Χριστού είναι τελείως σκεπασμένο από σύννεφα, βρέχει και δε βλέπουμε τίποτα, αυτό όμως δεν ενδιαφέρει τον ξεναγό μας, έχει το πρόγραμμά του και τέρμα. Εντάξει, μετά αλλάζει το πρόγραμμα, είναι πιο ευέλικτος απ' ό, τι πιστέψαμε. Λόγω κακοκαιρίας δε μας δείχνει τα υπόλοιπα αξιοθέατα του προγράμματός μας, αλλά μας στέλνει σ' ένα λόφο, απ' τον οποίο έχει ωραία θέα, όπως μας λέει. Δε μας συνοδεύει όμως, κουράστηκε... Ανεβαίνουμε λοιπόν στο φρούριο Forte Duque de Caxias και βλέπουμε πολλά ενδιαφέροντα ζώα και φυτά: πίθηκους καπουτσίνους, μεταξύ τους μια μαϊμού μητέρα με το μωρό της στην πλάτη (τη βλέπετε στη φωτογραφία με το σκουπιδοτενεκέ), πανέμορφες πεταλούδες, κολίμπρι και γύπες.

Η μαθήτριά μου η Χία έκανε το εξής σχόλιο για τη φωτογραφία του δέντρου τζακ με τον πίθηκο: „Ο μικρός σκίουρος έχει πολύ μακριά ουρά“. Γελάω μέχρι την άλλη μέρα, η Χία είναι απίστευτη.

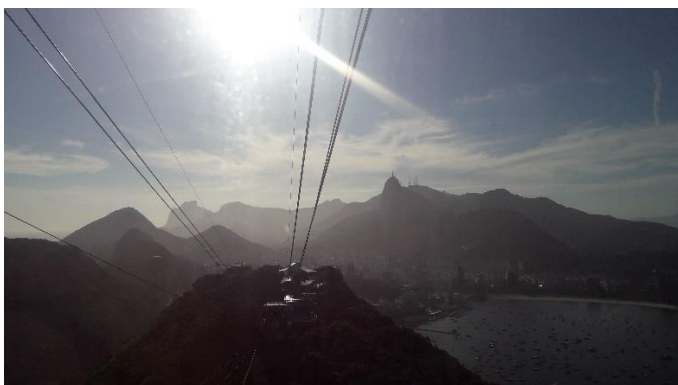
Γυρίζουμε σπίτι, δηλαδή στην Copacabana 😊, σ' ένα ταβερνάκι τρώμε bolinhos de bacalhao και πίνουμε την πρώτη caipirinha των διακοπών μας, νόστιμη!!, μετά πάμε στο ξενοδοχείο για υπνάκο και το βράδυ βγαίνουμε πάλι για να δοκιμάσουμε βραζιλιάνικες

λιχουδιές. Η σούπα μανιόκας με γαρίδες που λέγεται bobó de camarão και η caipirinha με μαρακούγια μας αρέσουν πολύ και οι άνθρωποι γύρω μας μας κάνουν μεγάλη εντύπωση.

15.12. Σήμερα πάμε στον Pan de Açúcar και βγάζουμε πολλές φωτογραφίες. Να λίγες.

Επειδή μετά το ηλιοβασίλεμα όλος ο κόσμος γυρίζει από τις παραλίες στο κέντρο, έχουμε τεράστιο μπουτιλιάρισμα και τώρα αξίζει τον κόπο οι αστυνομικοί να κάνουν έλεγχο αλκοόλ. Οι Βραζιλιάνοι πίνουν μπύρες στην παραλία, αντίθετα δε θα 'ταν μάγκες, αλλά στη Βραζιλία επιτρέπονται 0,0 (!) αλκοολικοί βαθμοί, η τιμωρία είναι 1000 ευρώ, εκτός αυτού ο παραβάτης χάνει την άδεια οδήγησης για ένα χρόνο και μετά πρέπει να δώσει πάλι την εξέταση οδηγού. Κάποτε γυρίζουμε στην Copacabana και πάμε κατευθείαν στην ταβέρνα μας, όπου ακούμε πολύ δυνατή και άσχημη μουσική ενός νεαρού με πολύ "ταλέντο" και θαυμάζουμε τις κυρίες που χορεύουν σαν τρελές.

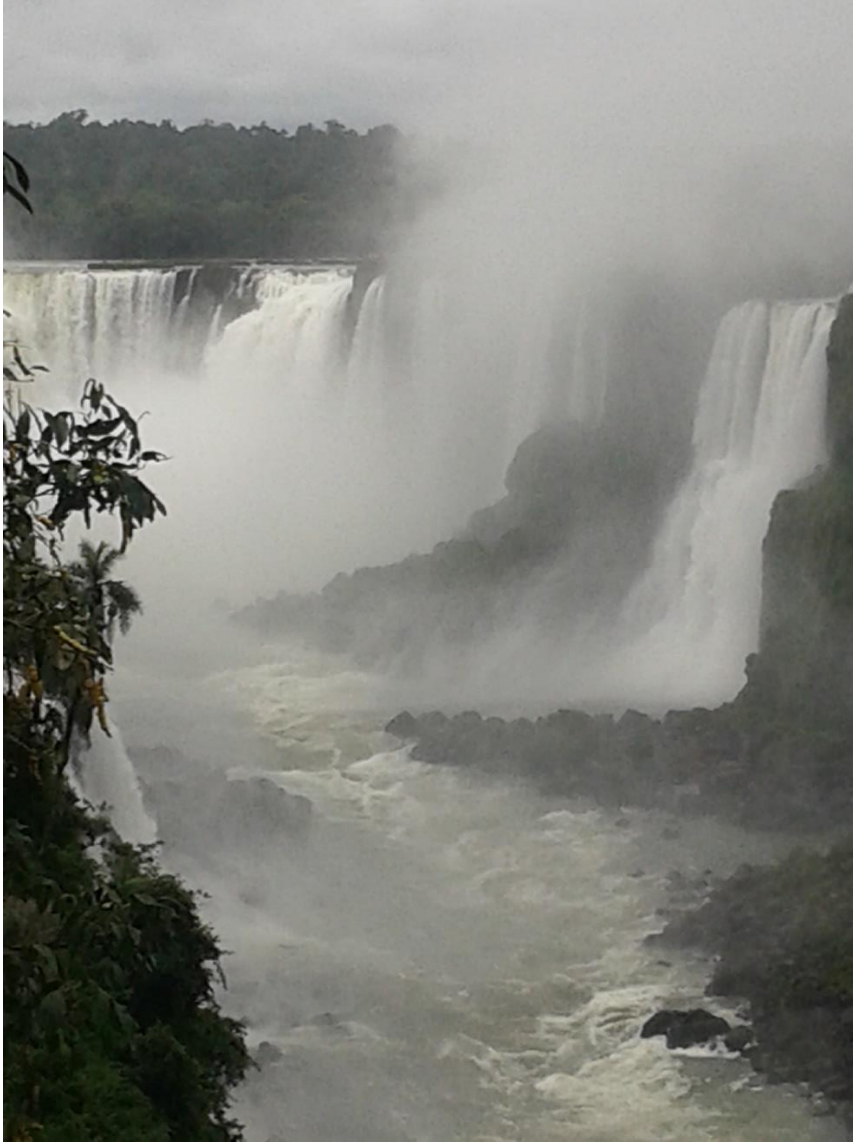

16.12. Σήμερα πάμε στην παραλία, δεν μπορούμε να είμαστε στο Ρίο χωρίς να κάνουμε μπάνιο στην Copacabana, θα 'ταν αμαρτία . Νοικιάζουμε ξαπλώστρες και ομπρέλες και απολαμβάνουμε την παραλία. Πουλάνε τα πάντα: φορέματα και μαντήλια που κρέμονται σε τεράστιες κρεμάστρες με πόδια, παγωτό, παιχνίδια, τυρί τηγανιτό, γυαλιά ηλίου, „ευτυχώς“ και selfiesticks, στολίδια, ποτά, γαρίδες τηγανιτές, καρύδες, μπίρες, τις οποίες σερβίρουν σε πλαστικά δοχεία γεμάτα παγάκια για να μείνουν φρέσκες. Μετά απ' αυτή την τεμπέλικη μέρα στην παραλία, τρώμε σ' ένα εστιατόριο, σήμερα χωρίς «ωραία» μουσική, αλλά με πολύ καλό φαγητό!

17.12. Στις 7 το πρωί πάμε με αεροπλάνο στο Iguazú και μας ψάχνει μια πολύ συμπαθητική ξεναγός. Είναι ήδη ηλικιωμένη και μας φροντίζει σαν να ήμασταν τα παιδιά της. Δε φάγαμε πρωινό, γι' αυτό η διάθεσή μου είναι χάλια, και όταν μας λέει ότι πρέπει να πάμε τώρα αμέσως στους καταρράκτες, είμαι χειρότερα. Το απόγευμα θα βρέξει, γι' αυτό είναι καλύτερο να πάμε τώρα, μας εξηγεί. Εντάξει, ας πάμε. Εκτός από μας έχει και «δυο, τρεις» άλλους που επισκέπτονται τους καταρράκτες του Iguazú, παράξενο αυτό, οι άνθρωποι προχωράνε σπρώχνοντας ο ένας τον άλλον, κι ένας κινέζος προσπαθεί να με σκοτώσει με το selfiestick του βγάζοντας παράξενους ήχους. Τον κοροϊδεύω και η Paulina σκάει απ' τα γέλια. Θέλω πολύ να πέσουν στην άβυσσο τα κινητά αυτών των ακροβατών του selfie, αλλά δεν είμαι ακόμα τέλεια μάγισσα και δεν πέφτει ούτε ένα. Είναι απίστευτο, αλλά κάποτε καταφέρνουμε κι εμείς να βγάλουμε φωτογραφίες.

18.12. Σήμερα επισκεπτόμαστε την αργεντίνικη πλευρά των καταρρακτών, είναι ακόμα πιο εντυπωσιακή.

Γίνουμε μούσκεμα, αλλά δε μας πειράζει, είμαστε πανευτυχισμένοι.

Η απόδειξη ότι ήμασταν εδώ 😊.

Το μεσημέρι πάμε σ' ένα αργεντίνικο εστιατόριο και τρώμε μπριζόλες, θα 'ταν αμαρτία να επισκεφτούμε την Αργεντινή χωρίς να φάμε μπριζόλες, εννοείται. Η ξεναγός μας λέει για Βραζιλιάνους που έρχονται στην Αργεντινή και θέλουν να μιλήσουν σωστά ισπανικά. Για να μιλήσουν τελείως σωστά, λένε coca-cuela αντί για coca-cola, μας εξηγεί. Μπράβο τους 😊!

Μετά πάμε σε οικολογικό πάρκο με πανέμορφα ζώα και φυτά.

Τέλος του πρώτου μέρους